

Alzinar de l'entorn del restaurant "Les Alzines"

Esparreguera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Restaurant "Les Alzines". Ca n'Àngel.
Emplaçament Als voltants del restaurant "Les Alzines", pel camí a Ca n'Àngel.

Coordenades:

Latitud: 41.55557
Longitud: 1.84478
UTM Est (X): 403664
UTM Nord (Y): 4601078

Classificació

Número de fitxa 08076 - 2
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Ordenança municipal no fiscal n. 41, 10-1-1997.
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08075A02900008
Autoria de la fitxa ArqueoCat SL- Josefa Huertas i Natalia Salazar
Data de registre de la fitxa: dl., 21/04/2008 - 02:00

Descripció

Conjunt de 30 alzines ("Quercus ilex") d'una alçada d'entre 10 a 12 metres, amb una volta de canó d'entre 0,80 i 1,80 m i una capçada (diàmetre) aproximada d'entre 4 i 6 metres.

Arbres de flors reduïdes, sense pètals, unisexuals, les masculines reunides en inflorescències pendulars anomenades aments i les femenines solitàries o en grups de 2 a 3. La forma d'aquestes flors ja deixa entreveure (com a Pins i Xipre) el seu caràcter anemòfil, és a dir, que el seu pol·len és transparent pel vent i no pels insectes. Es tracta de plantes monoiques, les flors masculines i femenines es troben branques separades però no conviuen al mateix arbre. Les seves fulles són simples, alternes, perennes, coriàcies, lanceolades, amb un marge enter, dentat o gairebé espinós, d'un verd fosc a l'anvers i recobertes d'una borra grisosa al revers. El seu fruit és molt característic, una núcula (fruit sec amb una sola llavor) revestida a la seva base per un involucre lignificat recobert d'esquames anomenat cúpula. Tot el conjunt és el conegut aglà. És un arbre corpulent, de fins a 20 m. d'alçada, de creixement lent, fusta dura i amb nusos, útil per a fer mànecs d'eines i antigament usada per a fer carbó.

Història

Edat estimada de 80 anys. Cal esmentar que l'alzina formava antigament els boscos de la zona on ens trobem, però va ser substituïda per l'home que hi va plantar el Pi, molt més ràpid en el seu creixement i per tant més explotable, però per contra molt més "brut" alhora de formar boscos i mol menys resistent al foc.

Bibliografia

(1997): Càtaleg d'arbres d'interès local. Ajuntament d'Esparreguera. Inèdit.

